

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/204/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114214183
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114214183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci navrhovateľky: I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, D., zast. JUDr. Miroslavou Husovskou, advokátkou so sídlom v Prešove, Weberova 2, proti odporcovi: PRO CIVITAS, s.r.o., IČO: 45869464 Astrová 2/A, Bratislava, zast. JUDr. Veronikou Kubrikovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Martinčenkova 13, IČO: 42174716, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom dňa 19.3.2014 sp.zn. PC-C/0513/0008, zriadeným pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s. so sídlom Sienkiewiczova 4, Bratislava, IČO: 35 862 882 z r u š u j e ,

vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom dňa 19.3.2014 sp.zn. PC-C/0513/0008, zriadeným pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej, a.s. so sídlom Sienkiewiczova 4, Bratislava, IČO: 35 862 882 o d k l a d á do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku,

odporca j e p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok 331,50 eur a nahradiť navrhovateľke trovy konania 224,91 eur na účet len jej právnej zástupkyne v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom na tunajší súd dňa 21.5.2014 domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom dňa 19.3.2014 dňa sp.zn. PC - C/0513/0008, zriadeným pri Rozhodcovskej arbitrážnej a mediačnej, a.s. so sídlom Sienkiewiczova 4, Bratislava, IČO: 35862882. Ďalej žiadala, aby súd odložil vykonateľnosť tohto rozhodcovského rozsudku do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Svoj návrh odôvodnila tým, že je dlžníčkou zo zmluvy o úvere, ktorú uzatvorila bola dňa 22.4.2009 s odporcom ako veriteľom. Odporca je právnym nástupcom banky s pôsobiacou na území Slovenskej republiky, ktorá ako pôvodný veriteľ uzavrela s navrhovateľkou úverovú zmluvu, ktorá je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou. Navrhovateľka sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku, podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní z viacerých dôvodov, najmä podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. c/ t. j. jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. g/, bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. j/ t. j. pri rozhodcovskom v konaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Navrhovateľka najmä poukázala na to, že rozhodcovský súd nemal právomoc rozhodnúť spor, nakoľko rozhodcovská doložka bola uvedená v bode 2 ods. 7 zmluvy ako neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá nie je platná a nakoľko právna predchodkyňa odporkyne nepriamo vnútila rozhodcovské konanie navrhovateľke; navrhovateľka na podporu svojho tvrdenia uviedla, že podobné právne stanovisko vo vzťahu k rozhodcovskej doložke zaujali aj súdy v rozhodnutiach Krajský súd v Prešove zo dňa 15.2.2011 č.k. 19CoE 99/2010 v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2012 č.k. 6CoE 210/2012. Navrhovateľka ďalej poukázala na to, že súd neprihliadol na ďalšie neprijateľné a neplatné zmluvné podmienky, ktoré boli obsiahnuté jednak zmluve o úvere, najmä bod 2 ods. 5, obsahom, ktorého je uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie pohľadávky odporkyne, pričom podľa rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.12.2012 č.k. 3Co 353/2012 ide o vopred určenú a formulovanú zmluvnú podmienku vo formulárovej zmluva bez toho, aby sa na nich žalobkyňa individuálne so žalovanou dohodla podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka sú neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve neplatné. Ak rozhodcovský súd priznal plnenie, podľa niektorej neplatnej zmluvnej podmienky, potom pochybil. Navrhovateľka nemôže súdu bližšie špecifikovať ďalšie možné neprijateľné zmluvné podmienky, keďže nemá k dispozícii Všeobecné obchodné podmienky, v ktorých, by sa mali nachádzať podmienky vzťahujúce sa k zmluve. Tieto nezaslal navrhovateľke ani rozhodcovský súd, čím došlo k porušeniu práv navrhovateľky v rozhodcovskom konaní.

Vo veci sa vyjadril odporca, ktorý poukázal na to, že navrhovateľka a Poštová banka a.s., uzatvorili dňa 22.4.2009 v zmysle ustanovení § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX v spojení s Obchodnými podmienkami pre úver. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2012 uzatvorenou v medzi obchodnou spoločnosťou Poštová banka a.s. ako postupcom a obchodnou spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, došlo k postúpeniu práv vyplývajúcich z rozhodcovského rozsudku voči navrhovateľke zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.1.2013 uzatvorenou medzi obchodnou spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a obchodnou spoločnosťou PRO VITAS s.r.o. ako postupníkom na základe, ktorej došlo k postúpeniu práv vyplývajúcich z rozhodcovského rozsudku, voči navrhovateľke. V zmysle zmluvy o úvere poskytla banka navrhovateľke úver vo výške 2.000 eur a navrhovateľka sa zaviazala poskytnuté prostriedky v pravidelných mesačných splátkach splácať vo výške 54 eur počnúc dňom 22.5.2009, a to vždy k 22. dňu v mesiaci.

Navrhovateľka v dobe od uzatvorenia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru splatila svoj záväzok len čiastočne. Nezaplatením dvoch splátok v lehote splatnosti mala banka právo v zmysle bodu 5.2 Obchodných podmienok pre úver, požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stal predčasne splatným. Navrhovateľka svoj záväzok voči odporcovi nespĺnila, a to napriek upomienkam zaslaných postupcom, ako aj v predsporovej výzve zaslanej navrhovateľke a preto odporca oprávnenne podal návrh na vydanie rozhodcovského rozsudku na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná a.s. v zmysle ustanovení Všeobecných obchodných podmienok. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľka vo svojej žalobe na zrušenie vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku uvádza, že rozhodcovský súd neprihliadal na neprijateľné, a teda neplatné zmluvné podmienky. Najmä na ustanovenie týkajúce sa uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, z návrhu však nie zrejmé čoho sa navrhovateľka mieni domáhať vo veci samej, nakoľko na jednej strane žiada o určenie neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok a na druhej strane zrušenia rozhodcovského rozsudku. Uvedené návrhy navrhovateľky sú postavené na odlišných skutkových a právnych základoch a nie možné ich spájať. V prípade, ak by súd rozhodoval o návrhu navrhovateľky na určenie neprijateľných zmluvných podmienok, z uzatvorenej zmluvy o úvere odporca namietal nedostatok procesnej podmienky - nedostatok pasívnej legitímácie na strane odporcu, keďže má za to, že spolu s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, nakoľko túto podmienku používa v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Odporca poukázal aj na to, že vo svojom odôvodnení žaloby navrhovateľka nijakým spôsobom neuviedla v čom bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, ani, v čom boli porušené Všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Obsahom zmluvy okrem iného, bola aj dohoda odporcu s navrhovateľkou, aby prípadné spory vzniknuté z tejto zmluvy boli rozhodnuté prednostne v rozhodcovskom konaní. Vyššie uvedená zmluva o úvere obsahuje rozhodcovskú doložku v bode 7 čl. 2 zmluvy o úvere a záverečných ustanovení. Navrhovateľka mala možnosť odmietnuť uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy, čo však neurobila a vzhľadom na uvedené skutočnosti má odporca za to, že argumentácia navrhovateľky v tomto prípade bezpredmetná, a že právomoc Stáleho rozhodcovského súdu bola založená navyše v zmysle

ustanovenia § 93 b ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, banky a pobočky zahraničných bánk boli povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona. Úverová zmluva, ktorej plnenie je predmetom konania predstavuje štandardnú úverovú zmluvu, ktorou bol úver bankou poskytnutý, ktorá bola zriadená v pôsobnosti Slovenskej republiky v súlade s ustanoveniami zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Nejde teda o žiadny nebankový subjekt mimo dohľadu Národnej banky. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia, účinné v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zo dňa 22.4.2009, ako aj v zmysle ustanovení Všeobecných obchodných podmienok a Obchodných podmienok pre úver, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere má za to, že rozhodcovská doložka bola účastníkmi platne dohodnutá v predmetnej zmluve. V ustanovení § 93b zákona č. 383/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinnom v čase a uzatvorenia zmluvy nebola zákonom uložená povinnosť bankám pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy, preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov. Odporca mal za to, že nie možné sa stotožniť s argumentáciou navrhovateľky, nakoľko nie je preukázané, že dohoda o zrážkach zo mzdy spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Navrhovateľka nijakým spôsobom nepreukázala, v čom zabezpečovací inštitút, ktorý explicitne upravuje Občiansky zákonník spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Odporca zdôraznil, že žiadny právny predpis nezakazuje účastníkom zmluvného vzťahu dojednať si rozhodcovskú doložku, naopak zákon o bankách ukladal právnenému predchodcovi odporcu ponúknuť jej neodvolateľný návrh z tohto dôvodu navrhol súdu žalobu zamietnuť ako neopodstatnenú a neurčitú v celom rozsahu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a listinnými dôkazmi a to návrhom, rozhodcovským rozsudkom zo dňa 19.3.2014, obsahom spisu stáleho rozhodcovského súdu, a to žalobou, zmluvou o úvere, výpisom z účtu, výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom, upomienkou, obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, výzvou na podanie žalobnej odpovede, kópiou doručenky, rozhodcovským rozsudkom a kópiou doručenky, vyjadrením odporcu, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzovníkom úverov pre obyvateľstvo, a ostatným obsahom spisu pričom zistil tento skutkový stav veci:

Odporca sa pojednávania nezúčastnil, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti a k návrhu sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podrobne písomne vyjadril s tým, že žiadal návrh, ako neopodstatnený zamietnuť.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca odporcu a navrhovateľka, uzatvorili dňa 22.4.2009 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol navrhovateľke poskytnutý úver vo výške 2.000 eur, ktorý sa navrhovateľka zaviazala splácať v splátkach 54 eur mesačne s dátumom prvej platby 22.5.2009 a konečnou splatnosťou dňa 22.2.2015 vždy k 22. dňu v mesiaci v počte 70 mesačných splátok. V zmluve o úvere bol dohodnutý úrok vo výške 24 %, priemerná RPMN 17,91 %, RPMN 26,82 % .

V dolnej časti zmluvy o úvere je drobnejší písmom a to v bode 3 uvedené, že právne vzťahy neupravené v zmluve o úvere sa riadia všeobecnými obchodnými podmienkami, a obchodnými podmienkami pre úver „dostupná pôžička“, „dostupná pôžička šikovná rezerva“, sadzovníkom poplatkov, oboznámením spotrebiteľa o niektorých zmluvných podmienkach dostupnej pôžičky, oznámením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa § 110 zákona č. 340/2005 Z.z. A klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Okrem toho v bode 7 zmluvy bolo uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou podvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach.

Vo všeobecných obchodných podmienkach platných od 17.12.2009 a účinných od 1.1.2009 čl. 10 je upravené riešenie sporov a rozhodcovská doložka s tým, že podľa bodu 10.2.2 banka a klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú v právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní služieb, bankových produktov alebo vykonávaní bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej zmluvy a to nasledovnom znení: a/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom banka, predloží tento spor na prerokovanie a

rozhodnutie rozhodcovskému súdu a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania; b/ pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho štatútu a rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania alebo všeobecnému súdu. V bode 10.2.3 je uvedené, ak klient, najneskôr pri uzatvorení bankového obchodu alebo prvého obchodu nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal.

Dňa 23.5.2013 podal odporca na Stálom rozhodcovskom súde žalobu, ktorou sa domáhal od navrhovateľky zaplata 2.000 eur spolu s úrokom zostatku nesplatennej istiny vo výške 24 % ročne od 19.12.2012 do zaplata a úroky z omeškania zo zostatku nesplatennej istiny zo sumy 2.000 eur vo výške 9 % ročne odo dňa 19.12.2012 do zaplata a sumy 866,19 eur, ako súčtu vyčíslených dlžných úrokov a úrokov z omeškania ku dňu splatnosti celého úveru a náhrady trov konania. Tento návrh bol odôvodnený tým, že dňa 18.12.2012 došlo k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok medzi obchodnou spoločnosťou Poštová banka a.s. a obchodnou spoločnosťou bol BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED dňa 15.1.2013 bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok medzi obchodnou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a obchodnou spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. a právny predchodca odporcu, ako veriteľa a navrhovateľka ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky v dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru navrhovateľka splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsoby započítania boli uvedené v listine „aktuálny stav úveru“ ku dňu 31.11.2012. K žalobe odporca pripojil výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 21.12.2009 a upomienku zo dňa 9.10.2009, ako aj všeobecné podmienky úverovej zmluvy a zmluvu o úvere zo dňa 22.4.2009. Rozhodcovský súd vyzval navrhovateľku na podanie žalobnej odpovede zo dňa 28.1.2014, navrhovateľka na túto výzvu nereagovala.

Stály rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom sp.zn. PC - C/0513/0008 zo dňa 19.3.2014 vyhovel návrhu odporcu a zaviazal navrhovateľku na zaplata istiny 2.000 eur a úroku vo výške 24 % ročne zo sumy 2.000 eur od 19.12.2012 do zaplata istiny, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.000 eur od 19.12.2012 do zaplata istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 18.12.2012 vo výške 866,19 eur, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 143,31 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 237,84 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku uvedený rozhodcovský rozsudok bol navrhovateľke doručený dňa 23.4.2014.

Podľa § 40 ods.1 Zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku len ak

c/ jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,

g/ bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),

j/ pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právnej predpisy na ochranu práv

spotrebiteľa.

Podľa ods.2, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods.1 veta prvá zákona č.244/2002 Z.z. žalobu o zrušenie rozhodcovského

rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods.2 ustanovenia o spotrebiteľských

zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods.2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s

ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ods.3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa ods.4/ písm.r / za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky na zrušenie rozhodcovského rozsudku je podaný dôvodne a preto mu v celom rozsahu vyhovel.

Je nesporné, že vydaniu rozhodcovského rozsudku predchádzalo uzavretie zmluvy o úvere zo dňa 22.4.2009 medzi Poštovou bankou a.s. ako veriteľom a navrhovateľkou ako dlžníkom, pričom medzi účastníkmi tejto zmluvy išlo o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý sa musí použiť spotrebiteľské právo, keďže úver poskytnutý navrhovateľke je úverom spotrebiteľským. Predmetom zmluvy o úvere bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru, pričom právny predchodca odporcu bol podnikateľom a medzi predmet jeho činnosti patrilo aj poskytovanie spotrebiteľských úverov.

Navrhovateľka uzatvárala zmluvu ako fyzická osoba, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a preto súd posúdil zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú. Na základe tejto zmluvy o úvere vznikla pohľadávka proti navrhovateľke, ktorá bola postúpená odporcovi a tento si ju uplatnil v konaní na rozhodcovskom súde, pričom právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor účastníkov bola vyvodená z rozhodcovskej doložky vyplývajúcej zo Všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy. Uvedenú rozhodcovskú doložku, ktorá bola súčasťou formulárovej zmluvy, je však potrebné považovať za neprijateľnú podmienku, ktorá je neplatná, pretože znemožňuje navrhovateľke ako spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom ak podá žalobu dodávateľ.

Rozhodcovská zmluva síce poskytuje navrhovateľke možnosť obrátiť sa na všeobecný súd, ale v prípade, že rozhodcovské konanie iniciuje dodávateľ, tak spotrebiteľ sa musí podrobiť rozhodcovskému konaniu a teda možnosť spotrebiteľa obrátiť sa na všeobecný súd je iba iluzórna, keďže trvá len do podania návrhu na začatie rozhodcovského konania dodávateľom. Z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že v prípade sporov medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi je to výlučne dodávateľ, kto iniciuje rozhodcovské konanie. Rozhodcovskou doložkou sa spotrebiteľovi odňalo právo brániť sa a podať

žalobu ak už bola podaná oprávneným na rozhodcovskom súde alebo akýkoľvek iný opravný prostriedok a spotrebiteľ potom môže postupovať iba v zmysle § 40 zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, keď sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku avšak len z dôvodov zákonom presne vymedzených. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka si rozhodcovskú doložku v zmluve o úvere osobitne nevyjedнала a táto bola veriteľom vopred pripravená v rámci obchodných podmienok a teda

navrhovateľka nemala možnosť ako zmeniť alebo ovplyvniť jej obsah (mohla zmluvu len ako celom odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým podmienkam) a samotná navrhovateľka potvrdila, že pokiaľ by bola upozornená na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní, tak by takúto zmluvu ani nepodpísala, pričom zmluva jej bola doručená domov bez všeobecných obchodných podmienok. Uvedené vyjadrenie navrhovateľky svedčí o tom, že táto si nemohla byť vedomá všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie a jej cieľom bolo iba uzavretím zmluvy získať peniaze. Keďže rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, tak táto skutočnosť spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľky a preto je potrebné konštatovať neprijateľnosť a tým aj neplatnosť rozhodcovskej doložky. Uvedená rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, ktorej súčasťou bol predtlačný formulár Všeobecných obchodných podmienok pre úver obsahujúci aj rozhodcovskú doložku, čo spôsobuje nevyváženosť rozhodcovskej doložky a preto súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva vo forme rozhodcovskej doložky uzavretá medzi dodávateľom a navrhovateľkou ako spotrebiteľom je neplatná a z toho dôvodu vyhovel návrhu navrhovateľky na zrušenie rozsudku rozhodcovského súdu tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu navrhovateľky zrušením rozhodcovského rozsudku uvedeného vo výrokovej časti a keďže rozhodcovský rozsudok bol zrušený aj z dôvodov podľa § 40 písm.c/ zákona č.244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, tak podľa § 43 ods.1 citovaného zákona po právoplatnosti tohto rozsudku bude súd pokračovať v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe na začatie rozhodcovského konania.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka navrhla odloženie vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku z dôvodu, keďže rozhodcovský rozsudok je stále právoplatný a vykonateľný, dospel k záveru, že návrh na odklad je dôvodný už aj s prihliadnutím na skutočnosť, že návrhu navrhovateľky na zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo vyhovené a preto odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Navrhovateľka je oslobodená od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písmena za/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis registra trestov a jej návrhu bolo vyhovené, tak súd podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v sume 331,50 eur (položka 3 písmeno c/sadzovníka súdnych poplatkov).

Pretože navrhovateľka mala v konaní plný úspech, za podmienok podľa ust. § 142 ods.1, O.s.p. jej súd proti neúspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške súdom zistených preukázane a účelne vynaložených trov; naopak neúspešný odporca musí prípadné vlastné trovy v plnej výške znášať sám.

Náhrada trov konania v prospech navrhovateľky pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia a hotových výdavkov, ktoré boli vyčíslené právnu zástupkyňou navrhovateľky za 3 úkony právnej pomoci podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písmena a/vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška) za 1 úkon právnej služby 1/13 výpočtového základu za rok 2015 á 64,53 eur (prevzatia príprava zastúpenie, štúdium spisu dňa 15.1.2015, účasť na pojednávaní dňa 3.2.2015) spolu 193,59 eur, k tomu paušálna náhrada hotových výdavkov podľa ustanovenia § 16 ods. 3 vyhlášky za 1 úkon právnej pomoci v roku 2015 á 8,39 eur spolu 25,17 eur. Náhrada hotových výdavkov podľa ustanovenia § 15 a/ citovanej vyhlášky poplatok za vyhotovenie fotokópií dokumentov 6,15 eur spolu 224,91 eur.

Pretože navrhovateľka, ktorej súd priznal náhradu trov konania, bola v konaní právne zastúpená, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov, a to v celom rozsahu, je v zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.